

Kolozsvár 6/5 1904

18.5

Emke tér 3.

Tisztelt Tanár úr!

Május 4. én már reggel 9.
kor itt volt 6. db. füzet
az emlékkönyvükből, igaz meg-
váltam hátua a híres füze-
tem által melyet a tis-
telt Tanár urnak, is az aka-
demia Költőkarának közén
hettek, és a könyvvel közbe
is két újság mellett 11.
ánakkor a temetőbe val-
tam; ott a halottak cen-
des

bírádalmába nagy figyelemmel
és meghatottan alvástam, és
a nagyra való emlékeződet.
A Károlyvári Sirkertben néms
egy alj kamalgán képs sír-
hely^{setm} mint baldagult fersimé,
de nem is alvástam alba
Senki a parladozó hamvak
mellé, alj nemeseu seje
meltatást az elhalt^{rdomei}
felett mint én tegnap; mi-
ig az kevak voltak azok mel-
jekkel tisztelt tanár úr,
az elhánt jellemet, törechue-
Seit, idealis gondalkadás-
modját kémeink elé nyette;

— Senki áteté úgy nem ásmerte
mint én, és mindeu kava
ezen, becédnék nishangra
talalt kivembe. Felujtatt
emlékembe azau idák mikor
Maras-Vénethé alj gyaksau
lattan dalgató ártala mel-
lett ülvi, méjén elmerülve
kämpök, scótának, ókaci
mappak vették körül; mi-
szorgalmas munkás vált ő,
és mi-ly kudus vidám tarsalgó.
Kután ámbefutott mi-ly árn-
mel ment mikor Pesten
váltunk az Akademia üle-
sére, és nem maradt
valna, mindeig azt mondta

"ma éppen kulánásan inde-
kes ülése van". Es mikor
1903. ban az Akadémia
nagy-gyűlésére siettünk
Blakasszághal haza, utahoz
el ne maradjunk, hatalmas
tengeri viharban jöttünk át
Ancunából Fiuméba, tudta
hogy mind betegeket lejűnk
de azért el nem halasztotta
valua útját, csak azt mond-
ta másaljaqua "ha nem lenne
az Akadémia közgyűlése,
bizony maradtunk, elnon-
nénk Urbinába míg az
idő nem járul; in sem
szálltam, tudtam hogy kiába

könnem maradásra,
Londékam van jövő nyáron
Véress Endre tanár segítő-
gével, minden "Elnöki
megnyitóját" egy új kiadásba
egyesítve kiadni; azután
pedig "emlékbeszédet", az
"adalekakat az imádság törté-
netéhez". "Egy emlékirat"
"A baldogbárral". "Dara d'Est
ria: Goethe's Enkel"
"du Seelenpaar". "Arcachon".
és más, inkább szepiradalmi
munkait szintén egy kötetbe
újra egyesítve kiadni. —
Ezen a nyáron pedig egy

alkalmi ners-qyütemény fog
általán kiadatulai műjüket
Manas-Németibe több ners-
dég nyugtatt át bicrazás-
kar „ emlékeül”; ezek igu-
sak nyelven vannak írva.
Ezen ners-qyütemény csak
számaratt példányakba
fog megjelenni; engedelmé-
bül fogak egyt küldeni
Nagy Szagadnak, is Konywiczy
akadémiai Elnöknek. ^{ha elfogadják,} mig
kapnak mind azak kik a
ners-füzét adták; kik
még letbe vannak; de

ezekbál is már többen
keltartok egy hely világba,
mint Tölffy Zsán ki egy
göncig nersben dicsoni hat
mint „a göncigeket kerető”-t
is Tury György ki két tréfás
török nersbe bicrazik d.
kín István egy spranyal
nerset írt, is mások kik
már nem letynek. —
Most már igazán barátságot
kell könnem hozza levele-
miret.

Gyaz tisztelettel

Körmény György